

РЕШЕНИЕ

№ 7660

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в публично заседание на 05.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **9526** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 233 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на П. С. срещу Заповед, рег. № з – 318 от 22.08.2013 г., издадена от началника на 04 РУП при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 1 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във връзка с чл. 227, ал. 1, т. 12 от ППЗМВР на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „Порицание” за срок от една година, считано от датата на връчване на заповедта.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния закон. Процесуалният представител на жалбоподателя- адв. Й. поддържа жалбата по наведените в нея съображения. Иска се отмяната на заповедта и се претендират направените по делото разности.

Ответната страна –началникът на 04 РУП при СДВР, се представлява от юр.к.П. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Прокурор пир СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, I отделение, 46 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят заема длъжност по служебно правоотношение-главен полицай П.

С.-младши оперативен дежурен в ОДЧ при 04 РУП-СДВР.

С писмо рег.№ 03-373 от 05.03.2013г.до Директора на СДВР, ст.комисар В. Й. е уведомен, че в Дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР в резултат на проведени оперативно –издирвателни мероприятия са събрани данни за осъществено неправомерно деяние от държавен служител в МВР-главен полицай П. С.-младши оперативен дежурен в ОДЧ при 04 РУП-СДВР.В резултат на проведени О. от служители на дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР са придобити данни съдържащи признаци на извършено противоправно деяние от страна на служителя П. С., а именно:на 04.07.2012г.последователно в 10,46ч.П. С. е проявил интерес в информационната система „А. БДС“ за лицето Р. Г. М., живущ в [населено място]-не известен на МВР.

Информация за това лице е предадена на лице с посочен мобилен телефон.Събрани били данни за установени контакти между П. И. С. и лице от криминалния контингент С. В. Т..

През периода от 12,35ч. до 12,39ч. на 15.06.2012г. С. е направил 6 последователни визитации в „А.-ИД-Н.ШИС“, като е проявил интерес към лицето И. Н..Според данните в писмото информацията за Н. е предадена на С. Т. непосредствено след това.

За времето 16,29ч.-16,32ч. на 21.08.2012г. С. е направил справки в И.“Справки“ за установяване на ДК№ на автомобили с посочени цифри.Информацията отново била предадена на С. Т..

На 25.07.2012г.П. С., чрез колегата си от 04 РПУ извършва справка в информационните масиви на МВР-„Система А. „Издирвателна дейност” Н-ШИС“за лицето Д. Г..Същият е обявен за издирване, поради влязла в сила присъда с бюлетин №188 от 07.07.2012г. на СДВР.За това лице била налична оперативна информация, че е от обкръжението на нарко-разпространители на ж-к-Надежда, като част от наказателните им бригади за контрол над конкуретни групировки.Информацията за това лице е предоставена на П. П., управител на „Скандал 2004“ ползващ телефонен номер с посочени цифри.

Предвид изложеното в писмото е посочено, че е налице обосновано предположение, че С. обслужва интереси на трети лица, част от които криминално проявени, поради което може да се предположи, че обслужва интересите им в нарушение на Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР , в частта на чл.51 и 52.

Във връзка с писмото със Заповед, рег.№ з-4157/20.03.2013г. на директора на СДВР е назначена дисциплинарна проверка срещу гл.полицай П. С..Със заповедта е определена и комисия, която да извърши проверка във връзка с писмо, рег.№03-737 от 05.03.2013г..Определен е срок за изготвяне на справка 19.04.2013г.

От председателя на комисията са направени за удължаване срока на проверката, поради необходимост от събиране на доказателства.Отправена е Покана за даване на писмени обяснения, рег.№ Я32892/28.06.2013г. от началник Отдел“ОДП“-СДВР до гл.полицай С. и рег.№ 232897 от 28.06.2013г. до инспектор М., във връзка с извършено нарушение на служебната дисциплина.След анализ на получените доказателства за проведени разговори от мобилните оператори е изготвена Справка с рег.№ 39120 от 02.08.2013г. от определената комисия до ВНД Директор на СДВР.Видно от съдържанието на справката след извършената проверка са формирани следните изводи:

От справката на Дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР е видно, че главен полицай С. е извършил справки на лица, което се потвърждава от журналите на извършените

справки в информационните масиви на МВР. От същата справка е видно, че е предоставял информацията на трети лица с упоменати телефонни номера. От справките на предприятията предоставящи мобилни услуги е потвърдено, че С. е осъществявал контракт с посочените лица. От обясненията на С. и М. е установено, че С. не е записвал извършените справки в дневник, от който да е ясен вида на справката, дата на извършването ѝ, както и заявителя, което е нарушение на Заповед I -79 от 09.04.2004г. за утвърждаване методологическите указания за ползване на информационната система на НС“Полиция“-МВР. По време на извършената справка на 27.05.2012г. С. е бил в платен отпуск, поради което и не е било необходимо извършването на справки. Посочена е като нарушена разпоредбата на чл.51 от ЕК на служителите на МВР. С оглед горното е предложено по отношение на С. за нарушение на чл.224,ал.1 и ал.2,т.1 и т.4 и чл.226, ал.1,т.3 от ЗМВР да бъде наложено наказание „порицание“ за срок от една година.

На 02.08.2013г. с писмо рег.№ RB202329-001-08 до началника на 04 РУП при СДВР е изпратена справка с рег.№ Я39120 от 02.08.2013г. касаеща извършена проверка съгласно заповед рег.№ з-4157 от 20.03.2013г. на директора на СДВР.

На 22.08.2013г. С. е дал писмени обяснения до началника на 04 РУП при СДВР във връзка с извършени справки и предоставена информация на други лица. На същата дата началникът на 04 РУП е издал оспорваната Заповед, рег.№ з-318 от 22.08.2013г., с която на С. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от една година.

В заповедта е посочено, че нарушението е установено въз основа на справка с рег.№ я-39120 от 02.08.2013г. по описа на СДВР от комисар Л. Ж.-началник на отдел“Оперативен дежурен център“ . По нататък е записано, че след като е събрал и оценил всички доказателства по делото, взел е предвид тежестта на нарушението както и настъпилите от него последици и приетите писмени обяснения на служителя с рег.№57813 от 22.08.2013г. на основание чл.224,ал.1,т.1 от ЗМВР, чл.227,ал.1,т.12 от ППЗМВР , началника на 04 РУ при СДВР е наложил дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от една година.

По делото е приет Етичен кодекс, Заповед с рег.№ I з-2013 от 08.11.2006г.; заповед рег.№ Iз-453 от 22.02.2011г.; заповед , рег.№ Iз-3029 от 01.12.2011г. и Протокол рег.№ 32919 от 07.06.2012г.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, I отделение, 46 състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото заповедта е връчена на служителя на 29.08.2013 г. Жалбата срещу административния акт е подадена чрез СДВР, с вх. № 34027 от 09.09.2013 г., което означава, че е спазен 14-дневният срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е процесуално допустима, като разгледана по същество е и неоснователна.

При преценка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168 от АПК съдът извършва преценка дали административният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби, в установената от закона писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от орган, разполагащ с материална компетентност. Нормата на чл. 228 от ЗМВР определя органите, компетентни да налагат дисциплинарни наказания на служителите в МВР. Към датата на издаване на заповедта жалбоподателя заема длъжност по служебно правоотношение – категория Д

– младши оперативен дежурен в група „ОДЧ“ при 04 РУП при СДВР. Съгласно чл. 228, т. 4 от ЗМВР служителите на длъжност „началник на сектор“ и приравнените на нея и по-висока налагат дисциплинарни наказания по чл. 226, ал. 1, т. 1 - т. 3. В конкретния случай дисциплинарното наказание „порицание“ за срок от една година е по чл. 226, ал.1, т.3 от ЗМВР и е наложено от началника на 04РУП при СДВР, който е материално компетентен съгласно чл. 228, т. 3 от ЗМВР да налага наказания по чл.226, ал. 1, т. 1- т. 3 от ЗМВР.

Съдът намира, че при издаване на оспорения административен акт е спазен двумесечният преклузивен срок по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно цитираната норма дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Дефиниция на понятието „откриване на дисциплинарното нарушение“ се съдържа в чл.223, ал. 1 от ППЗМВР – дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя.

Видно от доказателствата по делото с писмо рег.№ RB202329-001-08 от 02.08.2013г. до началника на 04 РУП при СДВР е изпратена справка с рег.№ 39120 от 02.08.2013г.Следователно на тази дата-02.08.2013г. на дисциплинарно-наказващия орган са станали известни факта на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, самоличността на нарушителя и формата на вина.

След датата 02.08.2013 г. не са установени нови факти, което означава, че двумесечният срок по чл.225, ал. 1 от ЗМВР е започнал да тече от 02.08.2013 г. и дисциплинарното наказание е следвало да бъде наложено до 02.10.2013 г. В случая заповедта е издадена 22.08.2013г. т.е. преди изтичане на 2-месечния преклузивен срок по чл.225, ал. 1 от ЗМВР.

Съгласно чл.225,ал.3 от ЗМВР сроковете по ал. 1 и 2 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест. От доказателствата по делото на л.154,155 се установява, че жалбоподателят е ползвал платен годишен отпуск за 2012г. общо 39 дни, а за 2013г. 47 дни разпределени по дати.

В съответствие с разпоредбата съдът установи, че едногодишния срок за нарушението извършено на 15.06.2012г., удължено с общия срок на платения отпуск за 2012г. и 2013 /39 дни за 2012г. считано от 09.07.2012г. до 14.12.2012г. и 47 дни от 01.02.2013г.-31.07.2013г./общо в размер на 86 дни изтича на 10.09.2013г.Заповедта е издадена на 22.08.2013г., поради което следва да се приеме, че не е изтекъл предвидения в закона преклузивен срок удължен с времето на ползвания платен годишен отпуск от лицето.Останалите посочени дати на извършени нарушения са последващи, поради което и за тях се налага извод, че не е изтекъл посочения срок.

По отношение на съответствие на заповедта с материалния закон съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 246, ал.1 ППЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.Съгласно разпоредбата на чл. 227, ал. 1, т. 12 от ППЗМВР, дисциплинарно наказание "порицание" се налага за нарушаване на

етичните правила за поведение на държавните служители в МВР. С оспорената заповед на началника на 04 РУП при СДВР на главен полицай П. С., в съответствие с цитираната разпоредба на чл. 227, ал. 1, т. 12 от ППЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за поведение, с което нарушава утвърдените правила в чл.51 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.С Етичния Кодекс С. е бил запознат видно от Протокол от 07.06.2012г./л.183 от д./Съгласно разпоредбата на чл.51 от ЕК обработването на лични данни от държавни служители се осъществява съобразно международните принципи за защита на данните и вътрешното законодателство , и трябва да бъде ограничено до степен необходима за изпълнение на законосъобразни специфични цели.

От данните по делото безспорно е установено, че е налице обработване на лични данни от страна на С. като длъжностно лице имащо достъп до база данни. Безспорно е установено от събраните доказателства, а и не се оспорва от жалбоподателя в представените писмени обяснения във връзка с изготвена справка с рег.№ Я39120 от 02.08.2013г. касаеща извършена проверка съгласно заповед рег.№ з-4157 от 20.03.2013г. на директора на СДВР, че са регистрирани последователни влизания на 15.06.2012г. в информационната система "А.-Издирвателна дейност-Н.ШИС", като е проявен интерес към лицето И. Н.; на 04.07.2012г. последователно е проявен интерес в информационната система „А. БДС“ за лицето Р. М.; на 21.08.2012г. е направена справка в „И.“-Справки последователно за установяване на ДК № на автомобили с посочени цифри;на 25.07.2012г. по времето на платен годишен отпуск, чрез колегата си главен инспектор при 05 РУП на СДВР извършва справка в информационната система „А.-Издирвателна дейност –Н.ШИС“ за лицето Д. Г..Тези данни се потвърждават от справката на дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР и от журнала за извършени справки в информационните масиви на МВР.Извършените справки не са записвани в нарочен дневник, от който да е ясно вида на справката, датата на извършването ѝ, както и заявителя, което е нарушение на Заповед № I-79 от 09.04.2004г. за утвърждаване на методологически указания за ползване на информационните системи в НС „Полиция“-МВР.В конкретния случай ирелевантно за предмета на спора е на кого е предоставяна информацията и дали е предоставяна.Относителните факти са наличие на нерегламентиран достъп до базата данни и извличане на информация за това без яснота относно целта и възложителя.Следователно на посочените дати са извършени нарушенията на чл.51 от ЕК за поведение на държавните служители в МВР, съгласно който обработването на лични данни се осъществява съобразно международните принципи за защита на данните и вътрешното законодателство, и трябва да бъде ограничено до степен необходима за изпълнението на законосъобразни специфични цели.

По изложени съображения жалбата като неоснователна следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на спора и предвид липсата на искане за присъждане на разноски на ответника съдът намира, че такива не следва да е присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 1 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 46 –ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. С., от [населено място], против Заповед рег. № з – 318 от

22.08.2013 г., издадена от началника на 04 РУП при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 224, ал. 2, т. 1 и чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във връзка с чл.227, ал. 1, т. 12 от ППЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „Порицание” за срок от една година, считано от датата на връчване на заповедта.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и от връчването на препис от настоящия съдебен акт.

СЪДИЯ: